

Nr. 1.		handan að...	325,016 rd. 6 sk.
14.	Útgjöld við jarðabókarsjóðinn samkvæmt		
jan.	fjárhagsáætlun.....	70,404 rd. 19 sk.	
	Útgjöld við jarðabókarsjóðinn, sem enn		
	eru ógreidd.....	342 — 92 —	
	Útgjöld við jarðabókarsjóðinn, sem eigi		
	eru á fjárhagsáætlun og sem verða endur-		
	goldin aptur.....	148,953 — 57 —	
			219,700 — 72 —
	Í jarðabókarsjóðnum 31. desbr. 1874		105,315 rd. 30 sk.

Nr. 2.
14.
jan.

Lög um skipströnd.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur.
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Hver sem verður var við, að hafskip sje í hættu, eða að strandað gózi reki á land, er skyldur að gjöra allt það, sem í hans valdi stendur, til þess að bjarga mönnum og gózi, enda skal hann tafarlaust skýra hreppstjóra frá óförum þeim, sem orðið hafa, eða óttast má.

2. grein.

Nú verður skipreiki, og skal hreppstjóri tafarlaust skýra lögreglustjóra frá. Til þess má hafa skyndiboða, og greiðist honum borgun af gózi því, sem bjargað verður. Lögreglustjóri skal skýra amtmanni frá skipbroti með fyrstu ferð.

3. grein.

Skyldur er lögreglustjóri að fara þegar í stað þangað, sem skipreiki hefir orðið, og skipa fyrir um björgun; skal hann og vera einlægt við, meðan verið er að bjarga, og bóki hann allt það, er gjörist.

Nú getur lögreglustjóri eigi farið vegna sjúkleika, eða embættisanna, og skal hann þegar í stað senda mann í umboði sínu, er framkvæmi störf þau, er honum ber að leysa af hendi, þangað til hann sjálfur getur komið; enda ábyrgist hann það, er umboðsmaður hans gjörir.

Hreppstjóri er skyldur að gjöra, fyrir hönd lögreglustjóra, allar þær ráðstafanir, sem kostur er á, til þess að bjarga hinu strandaða skipi, mönnum eða gózi þangað til lögreglustjóri eða umboðsmaður hans kemur til. Slíkt er og skylda annara, sem við eru staddir, þar til hreppstjóri kemur; en ávallt skal gæta þess, að ekkert sje gjört, er varni valdsmanni, þá er hann kemur, að rannsaka málið, og fá vissu fyrir, að engu sje spillt eða týnt.

	Overtøret . . .	325,016 Rd. 6 f.	Nr. 1. 14de Januar.
Budgetmæssige Udgifter ved Sordebogs-			
kassen	70,404 Rd. 19 f.		
Udgiftsrestancer ved samme	342 — 92 -		
Verfurudgifter ved samme	148,953 — 57 -		
		219,700 — 72 -	
Sordebogskassens Beholdning den 31te December 1874		105,315 Rd. 30 f.	

Strandings-Lov.

Nr. 2.
14de
Januar.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, der bemærker, at noget Skib er i Fare, eller at strandet Gods inddriver paa Kysten, er forpligtet til at iagttage Alt, hvad der staar i hans Magt for at redde Menneskene og hjerpe Godset og navnlig til ufortøvet at give vedkommende Repstyrer Underretning om det indtrufne eller befrygtede Ulykkestilfælde.

§ 2.

Repstyreren har, naar Stranding er foregaaet, ufortøvet at gjøre Anmeldelse herom til vedkommende Politimester, og maa til saadan Anmeldelse benyttes Tilbud, hvorved Omkostningerne udredes af Strandingsmasien. Politimesteren har ved første foresaldende Leilighed at gjøre Anmeldelse om Skibbruddet til Amtmanden.

§ 3.

Politimesteren har uden Ophold at begive sig til Strandingsstedet og der ordne det til Bjergningens hensigtsmæssigste Sværfsættelse Fornødne, samt overvære hele Bjergningen og føre Protokol over Alt, hvad derved foregaaer.

Er Politimesteren enten ved Sygdom eller Embedsforretninger forhindret i at begive sig til Strandingsstedet, skal han uden Ophold sende en Befuldmægtiget dertil, som paa hans Ansvar har at udføre de ham med Hensyn til Strandingen paahvilende Forretninger, indtil han bliver i Stand til personlig at indfinde sig paa Strandingsstedet.

Indtil Politimesteren eller hans Befuldmægtigede kommer tilstede paa Strandingsstedet, skal Repstyreren paa hans Vegne træffe alle til det strandede Skibs, Mandflabs eller Godsets Bjergning fornødne Foranstaltninger, og skal samme Pligt, indtil Repstyreren kan komme tilstede ved Strandingen, paahvile andre ved denne Tilstedeværende, hvorved dog stedse bliver at bruge en saadan Fremgangsmaade, at den ikke bliver Dyrigheden, naar den indfinder sig, til Hinder i at undersøge Sagen og forsikre sig om, at Intet er blevet forvansket.

Nr. 2.

14.
jan.

4. grein.

Nú rekur brot af skipi, sem orðið hefir fyrir tjóni annarstaðar, eða nokkuð af farmi þess, og skal hreppstjóri skýra lögreglustjóra frá því hið fyrsta, en eigi má hafa skyndiboð til þess, nema stórt vogrek sje á land rekið, svo auðsætt sje, að það geti borið kostnað þann, er þar af leiði. Lögreglustjóri ákveður, hvort nauðsyn beri til, að hann fari sjálfur á rekafjöru, en að öðrum kosti segir hann fyrir um það, hvernig fara skuli með vogrekið. Hreppstjóri skal gjöra þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru, til að bjarga vogrekunum, þangað til sýslumaður kemur, eða tilkynnir fyrirskipanir sínar. Sýslumaður skal með næstu póstferð skýra amtmanni frá vogrekum.

5. grein.

Nú er skipstjóri eða annar, sem er í hans stað, við staddur, og má enginn undir því yfirskeyni, að veita honum hjálp, bjarga nokkru móti vilja hans. En ef hjálpar er leitað, annaðhvort með merki, eða á annan hátt, skal hún mótmælalaust í tje látin. Þó verður það enn að vera undir skipstjóra komið, hvort hann vilji semja um björgun við einstaka menn (8. gr.), eða fela valdsmanni að annast um hara. Sömu leiðis geta rjettir eigendur, hve nær sem vera skal, látið afhenda sjer skip það og góz, sem bjargað er, ef þeir eða umboðsmenn þeirra annaðhvort ná samkomulagi við hlutaðeigendur um bjarglaun og kostnað, eða ef lögreglustjóri álitur, að nægilegt sje boðið, og nægt veð verður sett til tryggíngar því, að það verði goldið jafnskjótt sem hlutaðeigendur vilja taka við því.

6. grein.

Skyldir eru allir verkferir alþjóðumenn að vinna að björgun, þegar hreppstjóri eða lögreglustjóri kveður þá til þess. Nú er maður hjú annars manns, og skal húsbóndi skyldur að ljá hann, er hann er þar til kvaddur. Svo skulu og þeir, sem eiga báta, hesta og áhöld, sem á þarf að halda við björgunina, vera skyldir að láta það allt í tje, er þeir eru kvaddir til þess.

7. grein.

Sje hvorki skipstjórnamaður nje stýrimaður með hinu strandaða skipi eða gózi og hafi heldur enginn annar umboð eigenda til þess að sjá um hagsmunum þeirra, svo og, ef hlutaðeigendur fela yfirvaldinu að annast um björgunina (sbr. 5. gr.), skal lögreglustjóri ákveða borgun þá, sem eptir sanngirmi ber þeim, sem björguðu, fyrir ómak þeirra og fyrirhöfn; samt skal þeim, sem hlut eiga í strandinu, og eru við eða koma að, heimilt að skjóta ákvörðun lögreglustjóra um þetta undir úrslit hlutaðeigandi amtmanns.

Þegar ákveða skal bjarglaun, skal líta á sjerstök atvik, sem hafa gjört mönnum hægra eða örðugra fyrir að bjarga. Veita skal öllum bjargendum hæfileg daglaun eptir atvikum fyrir þann tíma, sem þeir eru við björgun samkvæmt tilhlutun valdsmanns eða annara, sem hlut eiga að máli. Þannig skal líta á það, ef þeir verða að missa arðsamrar atvinnu, svo sem sjóróðra eða heyvinnu. Hækka má daglaun þeirra bjargenda, sem annaðhvort hafa gengið mjög vel fram, eða stofnað sjer í hættu; enda má og veita hreppstjórum, eða þeim, sem valdsmaður felur á hendur umsjón við björgun, hærri laun, er sambjóði atorku þeirra og dugnaði, en þó eigi meiri en tvöföld við daglaun þau, sem vant er að veita bjargendum. Auk daglauna skal einnig veita hjargendum endurgjald

§ 4.

Opdriver der paa Stranden Dele af et andetsteds forulykket Skib eller af dets Ladning, har Repstyreren snarest muligt at gjøre Anmeldelse derom til Politimesteren, men Tilbud maa ikke benyttes til saadan Anmeldelse, med mindre det Strandede er saa betydeligt, at det er oienlyktigt, at de ved Tilbudets Benyttelse foranledigede Udgifter ville kunne dækkes. Politimesteren afgjør, om det er nødvendigt, at han selv begiver sig til Strandingsstedet, og afgiver i modsat Fald de fornødne Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes med det strandede Gods. Indtil Syssemanden ankommer eller afgiver sine Bestemmelser, gjør Repstyreren de til Godsets Redning fornødne Foranstaltninger. Syssemanden bør med første Post gjøre Indberetning til Amtmanden om Strandingen.

§ 5.

Saa længe Skipperen eller Noget, der træder i hans Sted, er tilstede, maa Ingen under Foregivende af at komme ham til Hjælp foretage nogen Bjergning imod hans Villie; men, hvis Hjælp enten ved givet Signal eller paa anden Maade begjæres, bør den uvægerlig ydes ham, dog maa det endnu bero paa ham, om han derom vil komme overens med Enkelt (§ 8), eller han vil overlade det til Dvirgheden at bestyre Bjergningen. Egeledes kunne rette Giere til enhver Tid sættes i Besiddelse af det bjergede Skib og Gods, naar de enten i Mindelighed tilfredsstille Bedkommende for Bjergløn og Omkostninger, eller Politimesteren dog finder det Tilbudte tilstrækkeligt, og betryggende Sikkerhed stilles for, at det vil blive udbetalt, saa snart Bedkommende ville modtage samme.

§ 6.

Alle dertil dygtige Mandspersoner af Almuen skulle paa Opfordring af Repstyreren eller Politimesteren være pligtige til at tage Del i Bjergningsarbeidet, ligesom enhver Husbond ogsaa er pligtig til at afstaa sit Dyende, naar det forlanges til det nævnte Arbeide. Egeledes bør de fornødne Vaade, Heste og Redskaber, som udkræves til Bjergningen, leveres af dem, som eie deslige Ting, naar det forlanges.

§ 7.

Naar hverken Skipper eller Styrmænd følger det strandede Skib eller Gods og heller ingen Anden er bemyndiget af Gierne til at varetage disses Liv, eller naar de Bedkommende overlade til Dvirgheden at drage Omsoarg for Bjergningen (jfr. § 5), har Politimesteren at fastsætte den Betaling, der efter Billighed tilkommer Bjergerne for deres Flid og Anstrængelser, dog at det staaer de i Strandingen interesserede Personer, der maatte være eller komme tilstede, frit for at indaakte den af Politimesteren i saa Henseende truffne Bestemmelse til vedkommende Amtmands Afgjørelse.

Ved Fastsættelsen af Bjergelønnen blive at tage i Betragtning alle de med det indtrufne Strandingstilfælde forbundne særegne Omstændigheder, som kunne have bidraget til at lette eller besværliggjøre Bjergningsarbeidet. Der bliver at tilstaa alle Bjergerne en efter Omstændighederne passende Dagløn i den Tid de efter Dvirghedens eller rette Bedkommendes Foranstaltning ere tilstede ved Bjergningen, og bliver der særlig at tage Hensyn til, om de maa forsumme et indbringende Arbeide, saasom Fiskeri eller Høstarbeide, men ligesom der desforuden kan tillægges de Bjergerne, der enten have udvist særlig Flid og Anstrængelser eller have været udfatte for særlig Fare, en passende Forhøielse, saaledes maa der ogsaa tilstaaes Repstyrerne, eller hvem det af Dvirgheden maatte overdrages at fore Opsyn med Bjergningen, en til deres udviste Flid og Duellighed svarende høiere Betaling, som dog ikke bør overstige det Dobbelte af den Bjergerne i Almindelighed tilstaaede Dagløn. Foruden den dem tilkommende Dagløn bør Bjergerne ogsaa have de Udgifter godtgjorte, som de maatte have havt i Anledning af Bjergningen, ligesom ogsaa de, der til Afbenyttelse ved Bjergningen tillægges

Nr. 2. fyrir kostnað þann, sem þeir hafa haft við björgunina; svo skal og greiða þeim, er ljeð hafa báta, hesta, kaðla og önnur áhöld til björgunar, hæfilega borgun, og skal ákveða hana á sama hátt sem bjarglaunin. Skipbrotsmenn sjálfir skulu ávallt láta af hendi til björgunar báta þá, kaðla og önnur áhöld, sem skipinu fylgja.

14.
jan.

Lögreglustjóra er heimilt að semja um björgun á skipi og gózi án þess að miða borgunina við daglaun; þó mega bjarglaunin eigi vera meiri en þriðjungur andvirðis þess, er bjargað er. Eigi má gjöra samninginn án samþykkis skipstjóra, eiganda eða annara, sem að rjettu eiga hlut að máli, ef þeir eru við.

8. grein.

Þegar skipstjóri, eða umboðsmaður hans semur um björgun, skal gjöra samninginn eða gangast undir hann í vidurvist lögreglustjóra, og skal lögreglustjóri leiða athygli skipstjóra, eða umboðsmanns hans að því, að hann eigi þurfi að ganga að afarkostum, með því að lög gefi kost á björgun fyrir sanngjörn laun. Svo skal og lögreglustjóri með berum orðum vara þann við, sem hlut á að máli, þegar laun, sem samið er um, eru ósanngjörn. Nú á það ríki, sem skipstjóri er úr, eða ábyrgðarfjelag umboðsmann í grennd við strandið, og skal skýra skipstjóra frá því, svo hann geti sótt hann að ráðum, áður en samningur er gjörður.

Þegar skipstjóri eða sá, sem er í hans stað, síðan lýsir yfir því, að hann vilji, að samningurinn verði staðfestur, skal gjöra samninginn að fullu og öllu, og rita á hann vottorð lögreglustjóra um það, sem þannig hefir fram farið, og verður þá samningurinn skuldbindandi að lögum. Sje björgunarsamningur gjörður, og þessa eigi gætt, getur skipstjóri, eða hver annar, sem á að gæta hagsmuna eiganda, mótmælt borgun þeirri, sem ákveðin er í samningnum, og heimtað, að hún verði ákveðin á þann hátt, sem fyrir er mælt í 7. gr.

Eigi má fresta björgun, þótt mönnum komi eigi saman um bjarglaunin, og skal tafarlaust láta í tje þá hjálp, sem kostur er á, enda skal þá ákveða bjarglaunin samkvæmt 7. grein, ef eigi verði síðan gjörður samningur.

9. grein.

Nú hefur eigi verið gjörður neinn löglegur samningur um björgun, og skal þá valdsmaður sjá um, að allt sem gjört verður til að bjarga skipshöfninni, skipi og gózi, sje unnið svo fljótt, sem verða má, og á þann hátt, sem bezt hentar eptir atvikum. Sjeu líkur til, að skipinu verði komið af grunni og það gjört haffært, skal valdsmaður og bjargendur kosta kapps um, að svo megi verða. Verði þessu eigi viðkomið, skal fyrst og fremst bjarga öllum skipaskjölum og varðveita þau. Af gózi skal einkum fyrst bjarga því sem mest er vert. Muni þá, sem bjargað verður, skal flytja þangað, er eigi sje hætt við, að þá taki út. Til þess að varðveita gózið, getur valdsmaður heimtað, að látin sjeu í tje hús einstakra manna, sem annaðhvort eru auð eða þeir mega án vera og eigi geta skemmzt við slíka notkun. Ef mönnum semur eigi um húsaleigu, skal ákveða hana á sama hátt, sem annan bjargkostnað (7. gr.). Ef bjargað góz eigi verður varðveitt á þenna hátt, skal setja áreiðanlegan vörð, til þess því eigi verði stolið eða spillt. Þegar ráða skal varðmenn, verður þó að sýna tilhlýðilega sparsemi, eins og við sjerhverja aðra ráðstöfun, sem til björgunar kemur.

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

Baade, Heste, Tong og andre Redskaber, derfor bør erholde en passende Betaling, hvis Størrelse fastsættes paa samme Maade som Bjerjelønnen. Hvad de Skibbrudne selv besidde af Baade, Tonge eller andre til Bjerugning tjenlige Redskaber, bør altid af dem afgives hertil.

Nr. 2.
14de
Januar.

Politimesteren er berettiget til at afslutte Kontrakt om Bjerugningen af Skib og Gods, uden at Betalingen herfor fastsættes i Daglon; dog maa samtlige Bjerugningsomkostninger ikke overstige $\frac{1}{3}$ af det Bjergebets Værdi, og Kontrakten maa ikke afsluttes uden Samtykke af Skipperen, Cieren eller andre i Strandingen Interesserede, for saa vidt disse ere tilstede.

§ 8.

Naar Bjerugningskontrakt indgaaes af Skipperen eller den, der træder i hans Sted, bør den oprettes eller vedgaaes i Overværelse af Politimesteren, der har at gjøre Skipperen eller den, der træder i hans Sted, opmærksom paa, at han ikke behøver at give efter for Bedkommendes Fordringer, da Loven hjemler ham Udgang til at faa Bjerugningen udført mod en billig Betaling, ligesom Politimesteren, naar den i Kontrakten betingede Betaling er ubillig, udtryffeligt bør gjøre Bedkommende opmærksom herpaa. Saa bør Skipperen ogsaa, naar den Stat, hvortil han hører, eller vedkommende Assuranceelskab har en Agent i Nærheden af Strandingsstedet, gjøres opmærksom paa, at han, inden han afslutter Kontrakten, kan søge Raad hos denne. Naar Skipperen eller den, der træder i hans Sted, derefter erklærer, at han ønsker Kontrakten stadfæstet, bliver Kontrakten endelig at afslutte og at forsyne med Politimesterens Attest om det, der saaledes er foregaaet, hvorefter den bliver forbindende efter Loven. Er en Bjerugningskontrakt indgaaet, uden at dette er iagttaget, kan Skipperen, eller hvo der ellers har at varetage Cierens Tare, modsætte sig den deri fastsatte Betaling, og fordre denne bestemt paa den i § 7 foreskrevne Maade. Iøvrigt maa Bjerugning ikke udsættes, fordi Forening om Bjerjeløen ei kan tilveiebringes, hvorefter den fornødne Hjælp desuagtet uopholdelig bør ydes og Bjerjelønnen da, for saa vidt ingen Overenskomst senere træffes, fastsættes i Overensstemmelse med § 7.

§ 9.

Dvrigheden har, for saa vidt ikke en indgaaet lovlige Bjerugningskontrakt gjør det overflødig, at drage Omhu for, at Alt, hvad der kan foranstalles til Skibsmandskabets Redning og Skibets samt Godssets Bjerugning, iværksættes paa den hurtigste og efter Omstændighederne hensigtsmæssigste Maade. Er der rimelig Udsigt til, at Skibet kan hjælpes fra Stranden og igjen gjøres seilbart, bliver dette fornemmeligt Gjenstand for Dvrighedens og Bjergerens Omhu. For saa vidt dette ei kan ske, blive alle Skibspapirerne først og fremmest at redde og tage i Bevaring; af Godsset bør det kostbareste fortrinsvis reddes først. Det Reddede bør bringes til Steder, hvor det ikke er udsat for at blive bortstykket af Havet. I dette Tilfælde kan Dvrigheden til Godssets Opbevaring anvisse ledige eller undværlige private Bygninger, der ikke kunne lide ved slikt Benyttelse, og i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes Pakhusleie ligesom de øvrige Bjerugningsomkostninger (§ 7). For saa vidt det Bjergebets ikke kan opbevares paa denne Maade, bør der ved paalidelig Vagt sørges for, at det ikke bortstykket eller forvantes. Ved Antagelsen af Vagtmandskab bør dog ligesom ved enhver anden Bjerugning vedkommende Foranstaltning tilbørlig Sparommelighed iagttages.

Nr. 2.
14.
jan.

10. grein.

Ef skipbrotsmenn geta eigi sjálfir útvegað sjer við sanngjörnu verði húsnæði, mat og aðrar nauðsynjar, þar á meðal hæfilega aðhjúkrun á sjúkum, skal valdsmaður hlutast til um, að þeim verði komið fyrir og útvegað það, sem þeir við þurfa, við sanngjörnu verði og kveður hann á um það. Valdsmaður sjer um greptrun dáiinna skipverja, og skal gjöra hana með svo mikilli sparsemi, sem verða má, ef ekki er annað fyrir höndum til þess, en það, sem bjargað hefir verið, og skipstjóri og aðrir, sem hlut eiga að máli, ekki heimta, að útförin sje gjörð nokkuð viðhafnarmeiri, enda greiði þeir sjálfir kostnaðarukann við hana.

Svo skal og valdsmaður sjá um, að skipbrotsmönnum veitist fararbeiini heimleiðis, er þeir mega frá strandi hverfa, og þeir hafa eigi sjálfir fararbeiina. Geti skipbrotsmenn eigi þegar komizt heim, annaðhvort vegna árstíma, eða fyrir aðrar sakir, og eigi er þar í nánd umboðsmaður hinnar útlendu þjóðar, sem þeir eru af, nje nokkur sá, er geti tekið þá að sjer, skal lögreglustjóri sjá um, að þeim verði komið fyrir í bráð. Ef það, sem bjargað er, hrökkur eigi fyrir öllum kostnaði, má eptir ósk lögreglustjóra greiða það, sem á vantar, úr landssjóði til bráðabirgða mót endurgjaldi frá rjettum hlutaðeigendum.

11. grein.

Strandbókin, sem lögreglustjóri skal rita í samkvæmt 3. gr., skal bera með sjer dag og stund, er honum var skýrt frá strandinu, hver hafi fært honum fregn um það, og dag og klukkustund, er hann samkvæmt henni hafi komið til strandsins. Svo skal og þar skýra frá, hvar skipið og gózið var, og frá ásigkomulagi þess, þegar hann kom að, hvort skipstjóri, skipverjar eða farþegar hafi verið á skipi, og skal greina nöfn þeirra. Próf skal og halda yfir þeim, sem hlut eiga að máli, og bóka, hve nær og hvar fyrst varð vart við strandið, og hvað því hafi valdið; og enn allt annað, sem getur leitt í ljós aðgjörðir þeirra, sem hlut eiga að máli, eða það, hver skipið eigi og hvað um mennina hafi orðið, sem á skipinu voru o. s. frv. Einn skal bóka skýrslu um, hverjar ráðstafanir gjörðar hafa verið, til þess að bjarga, áður en lögreglustjóri kom til, t. a. m. hve margir menn hafi verið fengnir til að bjarga og halda vörð, hverjir bátar og önnur áhöld hafi verið við höfð o. s. frv. Svo skal og bóka ályktanir þær, sem lögreglustjóri gjörir, til þess að koma björgun við eða halda henni áfram. Skrifast skal og upp allt það góz, sem bjargað er, og skýra frá því svo nákvæmlega, sem unnt er. Að endingu skal getið alls þess í strandbókinni, sem fram fer og annaðhvort getur haft áhrif á rjettindi eigenda og bjargenda sín á milli, eða orðið ábyrgðarhluti einhvers.

Lögreglustjóri skal hafa svo nákvæmt eptirlit, sem verða má, með því, að flutt verði burt það, sem bjargað er, því fengin geymsla og það varðveitt eptir ráðstöfun hans. Leiki grunur á, að nokkuð hafi glatazt af því, sem bjargað er, eða sett illri meðferð, skal rita bráðabirgða rannsóknir um þetta í strandbókina. Í hana skal einnig rita skýrslu um það, sem fram hefir farið til fullnustu því, sem fyrirskipað er í 8. gr., og, ef gjörður er björgunarsamningur, skal geta þess.

12. grein.

Hafa má hina venjulegu lögreglubók til gjörða þeirra, sem að framan eru nefndar, en sje hún eigi við, má búa til sjerstaka bók til afnota við einstakt strand. Í bók þessa

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

§ 10.

Naar de Folk, som findes paa det forulykkede Skib, ikke selv kunne forskaffe sig Logis, Kost og andre Fornødenheder, hvortil og behørig Sygepleie horer, imod billig Betaling, bør Dvirigheden foranstalte dem indkvarterede og forsynede med det Fornødne mod en af samme efter Billighed fastsat Betaling. Dvirigheden sørger for de til Skibet hørende Dodes Begravelse, der bør ske med den størst mulige Sparommelighed, naar ikke andre Udveie til sammes Afholdelse haves end det Bjergede, og ikke Skipperen eller andre Vedkommende ønske en noget anseeligere Begravelse imod selv at dække de herved forøgede Udgifter.

Saa bør og Dvirigheden drage Omsorg for, at de Skibbrudne erholde Hjælp til Hjemreisen, naar deres Tilstedebliken paa Strandingsstedet ikke længere er fornøden og de ikke selv kunne sørge for deres Vortreise. Kunne de Skibbrudne enten paa Grund af Mars-tiden eller af andre Hensyn ikke strax hjemsendes, og der ikke i Nærheden er en Konsular-agent for den fremmede Nation, de maatte tilhøre, eller nogen anden, der kan tage sig af dem, har Politimesteren at sørge for, at de indtil videre anbringes paa passende Maade. Kan det Bjergede ikke tilstrække til Udredelsen af samtlige Udgifter, kan det Manglende efter Politimesterens Begjæring foreskydes af Landskassen imod Refusion af rette Vedkommende.

§ 11.

Strandingsprotokollen, som i Dverensstemmelse med § 3 skal føres af Politimesteren, maa udvise, hvilken Dag og Time samt af hvem han har modtaget Anmeldelser om Strandingen, Dagen og Klokkeslettet, naar Politimesteren i Følge deraf har indfundet sig ved Strandingen, Stedet hvor og den Tilstand, hvori han ved sin Ankomst fandt Skibet og Godsset, hvorvidt Skipper, Skibsfolk eller Passagerer fulgte med Skibet, hvilke Personer da bør nævnes. Saa bør og Forklaring af Vedkommende modtages og indføres i Protokollen om, naar og hvor Strandingen først blev bemærket, samt om, hvad der har forarsaget samme, og iøvrigt Alt, hvad der kan tjene til enten at bedømme Vedkommendes Forhold eller til at opdage, hvem Skibet tilhører, hvor Folkene ere blevne af, m. v. Fremdeles bør i Protokollen indføres Forklaring om, hvilke Forholdsregler der med Hensyn til Bjergningen have været truffet før Politimesterens Ankomst, saasom hvor mange Bjergere, og hvor stort Bagtmandskab der har været antaget, hvilke Baade og andre Redskaber der have været benyttede, m. v., samt de Beslutninger, der af Politimesteren i saa Henseende tages til Bjergnings Sværkættelse eller Forskættelse. Endvidere registreres alt det bjergede Gods, hvilket betegnes saa nøie som muligt. Endelig bemærkes i Protokollen Alt, hvad der foregaar, og som enten kan faa Indflydelse paa Eternes og Bjergernes gjensidige Rettigheder eller føre til Ansvar for Nogen.

Politimesteren fører et saa nøiagtigt Tilsyn som muligt med det Bjergedes Vortførelse, Hentæggelse og Bevaring efter de af ham tagne Beslutninger, og hvis Mistanke opstaar om, at nogen Forvanskning af det Bjergede har fundet Sted, eller at det har lidt en slet Medfart, blive de foreløbige Undersøgelser herom at optage til Strandingsprotokollen. Denne bør ligeledes indeholde de Forhandlinger, der ere foregaaede til Opfyldelse af For-skifterne i § 8, samt, hvis Bjerningskontrakt oprettes, Bemærkning herom.

§ 12.

Til ovennævnte Forretning benyttes den sædvanlige Politiprotokol; men haves denne ikke tilstede, kan der ogsaa til den enkelte Strandning indrettes en særegen Protokol, der for-

Nr. 2. skal lögreglustjóri sjálfur rita blaðsíðutal, gegnum-draga hana og innsigla, og skal síðan senda amtmanni hana, til þess hann rannsaki hana og riti á hana vottorð sitt.

14.
jan.

Í hvert skipti, sem hætt er að bóka, skal eigi að eins lögreglustjóri rita nafn sitt undir hið bókaða, heldur einnig skipstjóri, hreppstjóri og tveir hinir helztu af bjargendum. Svo skulu og einnig vottar þeir skrifa undir, sem verið hafa viðstaddir við rannsóknir þær, sem gjörðar hafa verið, til þess að komast fyrir afbrot þau, sem orðið hafa. Ef lögreglustjóri og skipstjóri, eða sá, sem er fyrir hans hönd, ekki geta skilið hvor annan, skal, ef því verður við komið, hafa tvo lögfasta votta, sem kunni mál þeirra, og skulu þeir vera túlkar, enda riti þeir nöfn sín undir bókinu. Bókinu skal lesa upp greinilega, svo öllum hlutaðeigendum gefist kostur á að heyra, áður en skrifað er undir hana.

Strandgjörðina má eigi leiða til lykta, fyr en búið er að spyrja alla, sem hlut eiga að máli, hvort þeir viti af nokkru, sem óbjargað sje, og lögreglustjórinn sjálfur hefir ritað vottorð sitt í bókinu um, að hann hafi ekki getað fundið neitt annað, sem bjarga skyldi, en það sem nefnt er í gjörðinni.

13. grein.

Lögreglustjóri hefir rjett til, að vísa burt öllum þeim mönnum, sem enga hlutdeild eiga í björgun eða gæzlu á hinu strandaði gózi, og að öðru leyti eru óviðriðnir strandið. Svo skal hann og vísa burtu þeim bjargendum, sem gjöra sig óhæfa til þess starfs sökum ofdrykkju, óspekta eða ótrúmennsku. Taka skal þá fasta, sem eigi vilja fara með góðu, er þeim er vísað burt, enda skal slíkur mótþrói varða þeim ábyrgð (sbr. 29. gr. c.). Lögreglustjóri sker úr öllum þrætum, sem rísa af framkvæmdunum við björgunina, og skal hann síðar bóka úrskurð þann, sem hann kveður upp munnlega.

14. grein.

Lögreglustjóri skal sjá um, að matvæli þau og drykkjarföng, sem skemmzt hafa, og, ef til vill, kynnu að vera skaðvæn fyrir heilsu manna, verði rannsökuð annaðhvort af næsta hjeraðslækni, eða, ef hann getur ekki komið, af tveimur mönnum, som vit hafa á. Skulu þeir þá láta uppi álit sitt um, hvort nota megi vörurnar að eins með tilteknum sjerstaklegum skilyrðum, eða hafa þær til einhverra sjerstakra afnota, án þess að skaði hljótist af; og, ef svo er, má að eins selja vörurnar með því skilyrði, að það verði gjört kaupendum að skyldu, að verja þeim ekki til annars. Skal lögreglustjóri sjá um, að þessu verði hlýtt, og sje brotið gegn því, skal hegna þeim, sem hlut eiga að máli, með því að gjöra vörurnar upptækar og eptir atvikum með hæfilegri sekt, sem rennur í lands-sjóð. Verði vörurnar ekki gjörðar upptækar, skal dæma þann, sem hlut á að máli, í sekt, er að því skapi sje meiri, og fellur hún til landssjóðs. Nú eru vörur svo spilltar, að heilsu manna sje hætta búin, ef nýttar eru, og skal ónýta þær undir umsjón lögreglustjóra sjálfs, eða eptir boði hans með umsjón tveggja áreiðanlegra manna, sem hann skipar til þess.

15. grein.

Nú er grunsemð um, að næm sótt flytjist inn í landið með skipbrotsmönnum, eða strönduðu gózi, og skal lögreglustjóri sjá um, að farið sje eptir lögum þeim og reglum, sem sett eru um sóttvarnir.

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

inden den tages i Brug, af Politimesteren selv pagineres, gjennemdrages og forsegles og senere forelægges Amtmanden til Eftersyn og Paategning.

Nr. 2.
14de
Januar.

Hver Gang Protokollen sluttes, bliver den at underskrive ei alene af Politimesteren, men ogsaa af Skipperen, Repstyreren og to af de anseeligste blandt Bjergerne, ligesom ogsaa de Vidner bør underskrive, der have overværet saadanne Undersøgelser, som maatte være foregaaede til Opdagelsen af begaaede Forseelser. Naar Politimesteren og Skipperen eller den, der træder i hans Sted, ikke kunne gjøre sig forstaaelige for hinanden, bør om mulig to lovfaste Vidner, som have den fornødne Sprogfærdighed, bruges til den gjensidige Forklaring, hvilke Vidner da ogsaa bør underskrive Protokollen, hvorhos denne, førend Underkrifterne meddeles, bør lydelig oplæses og alle Vedkommende have Adgang til at høre dens Oplæsning. Strandingsforretningen maa ikke sluttes, førend alle Vedkommende ere spurgte, om der vides noget yderligere at hjerpe, og Politimesteren selv har attesteret til Protokollen, at han ikke har været i Stand til at opdage noget Videre, som kan komme under Bjergring end det, Forretningen indeholder.

§ 13.

Politimesteren har Ret til at bortvise alle, som ikke deltage i Bjergringen og Bevogtningen af det strandede Gods, saavel som andre Vedkommende, ligesom han bør bortvise de Bjergere, som ved Drukkenskab, Urolighed eller Utrofskab gjøre sig uskikede til at bruges i denne Gjenfskab. Saa bør han ogsaa anholde dem, der efter at være bortviste ikke godvillig ville forsøge sig bort, og drage dem til Ansvar for den saaledes udviste Overhørighed (jfr. § 29 Lit. c.). Han afgjør fremdeles alle de Stridigheder, som opstaa med Hensyn til Bjergringens Udførelse, og hans mundtlig afgivne Resolution bliver senere at tilføre Protokollen.

§ 14.

Politimesteren har at drage Omjerg for, at de Spijs- og Drikkevarer, som hjerpes i havareret Tilstand, og som muligen kunde være skadelige for Menneskers Sundhed, blive undersøgte enten af den nærmeste Distriktslæge eller, hvis denne ikke kan komme tilstede, af tvende sagkyndige Mænd, der da bør afgive Skøn om, hvor vidt Varerne blot under visse særlige Betingelser eller til en vist bestemt Brug kunne uden Skade anvendes, i hvilket Tilfælde Varerne ifkun maa sælges med den Forpligtelse for Kjøberne, at der ikke gjøres anden Brug af samme. Det paaligger Politiet at overholde Efterlevelsen heraf og i Overtrædelses-Tilfælde at drage den Paagjældende til Ansvar til Varernes Konfiskation og en efter Omstændighederne passende Bøde, der tilfalder Landskassen. Kan Konfiskation ikke komme til Anvendelse, vil der være at afsende Paagjældende en forholdsvis høiere Bøde til samme Kasse. Kunne Varerne ikke afbenyttes uden Fare for Surebheden, blive de at tilintetgjøre under Politimesterens Opsyn eller efter hans Ordre under Opsigt af to paalidelige Mænd, som han dertil udnævner.

§ 15.

Naar der er Grund til at befrygte, at nogen smitsom eller pestartet Sygdom kan indbringes ved det strandede Mandfskab eller Gods, har Politimesteren at paase, at de Love og Regler, som ere foreskrevne til Forebyggelse af Sygdommes Udbredelse, iagttages.

Nr. 2. Strandingslov af 14de Januar.

Nr. 2.
14.
jan.

16. grein.

Sje vínföng eða aðrar vörur, sem toll skal af greiða að lögum, meðal þess, sem bjargað er, skal lögreglustjóri sjá um, að tollur verði goldinn af þeim.

17. grein.

Sje annaðhvort, að góz, sem bjargað er, skemmist, ef það er geymt, eða líkindi sjeu til, að það annara hluta vegna falli svo mjög í verði, ef geymt er, eða geymslan hafi svo mikinn kostnað í för með sjer, að það sje óhagur fyrir þá, sem hlut eiga að máli, að gózið sje geymt, skal selja það við opinbert uppboð sve fljótt sem verða má.

Svo má og selja við aukauppboð nokkurn hluta af því, sem bjargað er, til þess að útvega það fje, sem til útgjalda þarf, er eigi verður frestað, ef eigi fæst fje að láni, eða að eins með svo miklum afarkostum, að öllum hlutadeigendum sje það meiri hagur, að fjeð verði útvegað með slíku uppboði. Skal helzt taka til þess þær vörur, sem mestur kostnaður yrði við að geyma.

Jafnskjótt sem búíð er að bjarga, skal selja allt bjargað góz á uppboðsþingi, nema sá, sem komið hefir fram með heimildir sínar fyrir því, að hann að rjettu eigi hlut að máli, heimti, að sjer sje fengið það í hendur með þeim skilyrðum, sem ákveðin eru í 5. gr., og skal ávallt leita atkvæða hans um það.

18. grein.

Lögreglustjóri skal gjöra allar þær ráðstafanir, sem þörf er á, til þess að halda uppboðið, og skal gjöra þær þannig, að vænta megi, að gózið verði selt við sem mestu verði; enda skal líta á atvik öll í hvert skipti. Hann skal þannig sjá um, að uppboðið verði vandlega birt þeim, sem í grennd búa, og í sveitum þeim, sem vænta má, að uppboðsþingið verði sótt frá. Sje um mikið góz eða skip að ræða, skal birta uppboðið á verzlunarstöðum þeim, sem í grennd eru. Lögreglustjóri skal enn fremur semja uppboðsskilmálana, og skulu þeir vera svo, að þeir fæli engan frá kaupi. Eigi má leggja neinn þann kostnað á kaupendur, að ekki sje nákvæmlega skýrt frá, hve mikill sje. Svo skal og setja gjaldfrestinn eins og venja er í hverju lögsagnarumdæmi, og má hann eigi vera skemmri en 14 dagar. Rjett er að lögreglustjóri annist um gjaldheimtu, ella feli hana öðrum skilvísnum manni, nema eigandi eða umboðsmaður hans kjósi annan gjaldheimtumann. Eigi má gjaldheimtumaður heimta meir en 4 % að launum, en hálfu minna, ef goldið er þegar við hamarshög.

Lögreglustjóri skal leita atkvæðis skipstjóra, eður umboðsmanns eiganda eður annara hlutadeigenda um það, hve nær uppboð skuli halda, um birtingu uppboðsins og uppboðsskilmála. Skal lögreglustjóri taka atkvæði þetta til greina sem mest má verða óptir atvikum, og einkum gæta þess, hvornig það geti farið saman við hag hlutadeigenda, t. a. m. þeirra er bjarga.

Þessa skal og valdsmaður gæta ávallt í úrskurðum sínum sem framast má verða, þegar skipbrot verða.

19. grein.

Eigi það ríki, sem hið strandaða skip er frá, umboðsmann á landi hjer, skal hann, ef enginn annar er við, sem hefir fullt umboð fyrir alla, sem hlut eiga að máli,

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

§ 16.

Naar der iblandt det hjergede Gods findes Vin eller andre ifølge Lovgivningen afgiftspligtige Varer, har Politimesteren at sørge for, at Afgiften af disse berigtiges.

§ 17.

Det hjergede Gods, som enten ved at gjenmes er udsat for Bedærvelse, eller som iøvrigt kan antages derved at ville tabe saa meget i Pris eller paadrage saadanne Beføstninger, at Vedkommende ei kunne være tjente med dets Henliggen, bliver snarest mulig at bortfælg ved offentlig Auktion. Ogsaa kan der ved foreløbig Auktion over en Del af det Hjergede sørges for at anskaffe de fornødne Midler til uopsættelige Udgifter, dersom Forskud ikke dertil kunne erholdes, eller de Betingelser, hvorunder samme ere at faa, maatte være saa byrdefulde, at det vil være mere overensstemmende med alle Vedkommendes Løb at søge Midlerne tilveiebragte ved en saadan Auktion. Herved bør i Almindelighed de Varer, hvis Opbevarelse vilde medføre størst Udgift, vælges fremfor de øvrige.

Saasnart Bjerigningen er tilendebragt, bliver endvidere alt det Hjergede, saafremt den, der har legitimeret sig som rette Vedkommende, og som herom maa udtrykkelig spørges, ikke forlanger paa de i § 5 fastsatte Betingelser at sættes i Besiddelse af samme, at realisere ved offentlig Auktion.

§ 18.

Politimesteren har at træffe alle de til Auktionens Afholdelse fornødne Foranstaltninger og bør disse under tilbørligt Hensyn til de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Omstændigheder træffes saaledes, at Godset kan ventes udbragt til de fordelagtigste Priser. Han har saaledes at foranstalte Auktionen bekendtgjort for de Omkringboende, og i de Repper, hvorfra Folk kunne ventes at ville indfinde sig ved Auktionen. Hvor der handles om Gods af større Betydning eller om et Skib, bør Auktionen bekendtgjøres i de nærmeste Handelssteder. Han har endvidere at affatte Auktionskonditionerne, og bør i disse intet Vilkaar optages, som kan affrække de Lyshavende, navnlig bør Kjøberen ikke besværes med nogen Omkostning, hvis Sterrelse ei nøjagtig kan opgives, ligesom Betalingsfristen ogsaa bør fastsættes i Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende er Skif og Brug i de forskjellige Jurisdiktioner, og i intet Tilfælde bør sættes kortere end 14 Dage efter Auktionens Afholdelse. Inkassationen kan, saafremt ikke Cieren eller den, der træder i hans Sted, antager en anden Inkassator, overtages af Politimesteren eller af ham overdrages til en anden paalidelig og vederhæftig Mand. Inkassator maa ikke beregne sig høiere Salær end 4 pCt., men kun det Halve, naar der betales kontant.

Baade med Hensyn til Auktionens Berammelse, dens Bekendtgjørelse og Auktionskonditionerne Affattelse har Politimesteren at indhente Erklæring fra Skipperen eller Cierens Befuldmægtigede eller andre Vedkommende, og bør han tage alt det Hensyn til saadan Erklæring, som Omstændighederne og navnlig Hensynet til andre Vedkommendes, saasom Bjergerens Interesse tilstøder. Dette bør ogsaa stedse saavidt muligt iagttages ved de Beslutninger, som Dyrigheden tager i Anledning af Strandingsstilfælde.

§ 19.

Saafremt den Stat, hvortil det strandede Skib hører, har en Konsularagent i Island, bør bemeldte Embedsmand, naar ellers Ingen er tilstede, som har uindskrænket

Nr. 2. hafa heimild til að vera sjálfur viðstaddur, eða fulltrúi hans, þegar verið er að bjarga, til þess að gæta þar gagns hlutaðeigenda, og láta í ljós álit sitt um ráðstafanir þær, sem kynnu að vera hagfelldar í því efni.

14.
jan.

Sama rjett á sá, sem sannar heimildir sínar til þess að vera erindsreki strandbátafjelags þess, sem tekið hefir hið strandaða skip eða góz í ábyrgð.

20. grein.

Jafnskjótt og uppboð er haldið á því, sem bjargað er, skal lögreglustjóri þegar semja reikning um strandið, og leggja hann fram í aukarjetti, svo hlutaðeigendum gjörist kostur á, að kveða upp álit sitt um hann. Skal síðan tafarlaust, og áður uppboðsandvirði sje greitt, senda amtmanni reikning þenna tvírtaðan með fylgiskjölum til endurskoðunar og úrskurðar. Senda skal og eptirrit af sölubókinni, sjóferðaprófinu, gjörðabókinni um strandið og björgunina, svo og skipaskjöl þau, sem bjargað er, og önnur þess konar skjöl.

Amtmaður skal, er hann hefir lagt úrskurð á strandreikninginn, senda hann hlutaðeigandi umboðsmanni, ef skipið er frá ríki því, er á slíkan umboðsmann hjer á landi, eða útgjörðarmanninum, eða öðrum, sem eptir löglega gjörðum skiptapajöfnuði verða álitnir rjettir aðilar, og eigi þeir heimili á Íslandi, eða í Danmörku; en landshöfðingja ella beina leið ásamt öllum skjölum um strandið, sem nefnd eru að framan, og skal amtmaður jafnframt skýra, frá hve nær vænta megi, að hann geti sent andvirði skipbrotsgózins að kostnaði frá dregnum. Skal amtmaður setja lögreglustjóra frest til þess að gjöra skil eptir reikningi þeim, er hann hefir gjört. Sje frestur sá að öllum jafnaði eigi lengri en 4 vikur frá eindaga uppboðsgjaldsins; og skal amtmaður hafa gætur á, að eigi dragist greiðslan lengur, en hann hefir ákveðið.

21. grein.

Lögreglustjóri, eða umboðsmaður hans, skal hafa 6 kr. í fæðispeninga hvern þann dag, sem hann strandsins vegna þarf að vera fjærverandi frá heimili sínu að uppboðsdögunum einum undanskildum. Borgun þessi skal vera þriðjungi hærrí (9 kr.) þá daga, sem hann verður að vera viðstaddur á fjörinni, til þess að skipa fyrir um björgun, lengur en 8 stundir; en þar með má þó eigi telja þann tíma, er hann ver til undirbúnings strandbókarinnar o. s. frv. Þar að auki skal greiða lögreglustjóra, eða umboðsmanni hans, ferðakostnað að heiman og heim eins og fyrir er mælt í reglugjörð 10. september 1830, 16. gr.

Lögreglustjóri fær 8 kr. fyrir sjóferðapróf það, sem halda skal, þegar lifandi menn fylgja skipi eða gózi, til skýrslu um, hvernig strandið hafi að borið og hvað því hafi valdið, svo og fyrir próf það, er taka skal og senda amtmanni, þegar allir skipverjar hafa týnt, til nákvæmari skýrslu um atvik við skipbrotið. Lögreglustjóri skal án sjerstaks gjalds framkvæma og rita í strandbókina aðrar gjörðir, er að strandinu lúta, og skipbrotsmenn eða aðrir, sem hlut eiga að máli, álíta nauðsynlegar; en jafnskjótt sem bjarggjörðin er til lykta leidd og bókuð, og lögreglustjóri er færin frá strandinu, skal greiða borgun fyrir gjörðir þær, sem síðar kunna að verða heimtaðar samkvæmt reglugjörð 10. september 1830. Þar að auki skal amtmaður hafa gætur á, að lögreglustjórinn haldi eigi að nauðsynjalausu

Fuldmagt til at handle paa alle Bedkommendes Begne, være berettiget til selv eller ved Nr. 2. Fuldmægtig at overvære Bjergningen for derunder at paase de Paagjældendes Lørdag og afgive 14de Mønt om de Forholdsregler, som dertil maatte være tjenlige. Januar.

Samme Ret tilkommer den, der legitimerer sig som Befuldmægtiget for de Assurandører, som have tegnet Sø-Assurance for det strandede Skib eller Gods.

§ 20.

Saa snart Auktionen over det Bjergede er afholdt, har Politimesteren strax at affatte Regnskabet over det paagjældende Strandingsstilfælde og fremlægge Regnskabet i et Extraretsmøde, forat Bedkommende gives Leilighed til at erklære sig derover, og derefter uden Ophold, navnlig uden at oppebie Auktionsbeløbenes Inkassation, at indsende til Amtmandens Revision og Decision bemeldte Regnskabet in duplo med dertil hørende Bilag samt med Afskrift af Auktionsprotokollen, Søforklaringen, Protokollen vedrørende Strandingen og Bjergningen og endelig de bjergede Skibspapirer og andre lignende Dokumenter.

Amtmanden vil derpaa, efterat Strandingsregnskabet er decideret, have direkte at tilstille vedkommende Konsularagent, for saa vidt Skibet tilhører en Stat, der holder en saadan i Island, eller Nederen eller andre, der efter lovlig opgjort Dispatch maa anses som rette Bedkommende, for saa vidt han eller de ere bosiddende i Island eller Danmark, og ellers Landskapsforvalteren, bemeldte Regnskabet med samtlige fornævnte Strandingen vedrørende Dokumenter og dermed lade følge Underretning om, naar Netto-Provenuet af Strandingen ved Amtets Foranstaltning kan ventes eftersendt. I saa Henseende vil Amtet have at fastsætte den Frist, inden hvilken vedkommende Retstjenestemand har at saldere det af ham aflagte Regnskabet, og vil denne Frist i Reglen ikke kunne overskride 4 Uger efter Auktionsbeløbet Forsaldstid, hvorhos Amtet har at paase, at den af ham fastsatte Frist overholdes.

§ 21.

I Diæter tilkommer der Politimesteren eller hans Befuldmægtigede 6 Kr. for hver Dag, han paa Grund af Strandingen maa være borte fra sit Hjem, alene med Undtagelse af de Dage Auktionen holdes. For de Dage, da Politimesterens Nærværelse paa selve Stranden for Bjergningens Skyld kræves i længere Tid end 8 Timer daglig, forhøies Betalingen med 50 pCt., hvorved imidlertid den Tid, som m. tte behøves til Protokollens Ordning m. v., ikke tages i Betragtning. Endvidere tilkommer der Politimesteren eller hans Befuldmægtigede Godtgjørelse for Reiseomkostninger til og fra Strandingsstedet efter de i Reglm. af 10de September 1830 § 16 fastsatte Regler.

For den Søforklaring, som, naar levende Menneffer følge med Skibet eller Godsset, bliver at optage til Dplysning om, hvorledes det er tilgaaet med Strandingen, og hvad der har forarsaget samme, saavel som for det Forhør, hvilket, naar ei levende Folk medfølge, bliver til nærmere Dplysning om de med Strandingen forbundne Omstændigheder at optage og indsende til Amtmanden, nyder Rettens Betjent et Gebyr af 8 Kroner. Politimesteren har uden særligt Gebyr til Strandingsprotokollen at afholde de flere Forretninger, den Skibbrudne eller andre Bedkommende maatte finde nødvendige i Strandingsanliggendet; men saa snart Bjergningsforretningen er sluttet i Protokollen og Politimesteren har forladt Strandingsstedet, bør de Forretninger, som senere maatte forlanges, betales efter Regl. af 10de Septbr. 1830. Derhos bør Amtmanden have Tilsyn med, at Retstjenestemanden ikke uden Nødvendighed

Nr. 2. aukarjett í þessum málum, eða greini í sundir gjörðir þær, sem snerta sama strandið, ef
14. þær að lögum verða framkvæmdar í einu lagi.
jan.

Lögreglustjórinn á gjald það, sem ákveðið er í reglugjörð 10. september 1830 fyrir uppboð og eptirrit þau, sem senda skal amtmanni.

22. grein.

Verði skipi eða gózi bjargað, án þess skipstjóri eða nokkur annar, er gengur í hans stað, sje með og ef enginn hefir gefið sig fram, sá er sannar fyllilega heimildir sínar til þess, sem bjargað er, skal amtmaður tafarlaust birta strandið í frjettablöðum, og skýra jafnframt nákvæmlega frá, hvar og hve nær björgunin hafi orðið, og frá einkennum skipsins og gózins og því öðru, er geti gjört það einkennilegt, þar að auk skal amtmaður skora á eigendur að segja til sín innan árs og dags frá síðustu auglýsingu, sanna heimildir sínar til þess, sem strandað er, og taka við því eða andvirði þess, eptir ávísun hans gegn því að borga kostnaðinn.

Auglýsinguna skal birta þrisvar sinnum samfleytt í frjettablöðum þeim á Íslandi, sem opinberar auglýsingar á að birta í, og ef andvirði þess, sem bjargað er, að frá dregnum kostnaði, nemur 400 kr. eða meira, einnig í frjettabláði Berlinga. Svo skal og senda umboðsmönnum annara ríkja, sem settir eru á Íslandi, eptirrit af auglýsingunni.

Þessi grein tekur að eins til vogreka þeirra, sem 1. gr. í opnu brjefi 4. maí 1778 ræðir um, en ekki þeirra vogreka, sem getið er um í 2. og 3. gr. sama brjefs (sbr. opið brjef 2. apríl 1853, og kansellibrjef 26. ágúst 1809).

23. grein.

Þegar einhver helgar sjer það, sem bjargað er, skal amtmaður prófa sannanir þær, er kann leiðir að eignarrjetti sínum. Rjett er, að amtmaður skjóti málinu til úrskurðar landshöfðingja, ef vafasamt er, og má landshöfðingi, þó sönnuninni sje í einhverju ábótavant, leggja þann úrskurð á eptir ár og dag, að gózið komi í eigu þess, sem kallað hefir til þess; enda sje mjög mikil líkindi til þess, að hann sje rjettur eigandi. Fyr má eigi selja gózið í hendur tilkallsmanni þeim, er lögsönnun vantar fyrir eign sinni, nema hann setji fullt veð fyrir því, að gózinu verði skilað aptur, ef annar kemur, er helgi sjer það að lögum. Ef tilkallsmanni þykir sem amtmaður hafi borið rjett sinn fyrir borð, má hann skjóta málinu fyrir landshöfðingja, og skal hann leggja úrskurð á það. Rjett er og, að tilkallsmáður skjóti máli sínu til dóms.

24. grein.

Góz það, sem enginn helgar sjer innan þess frests, sem nú var greindur, rennur í landssjóð, og skal landshöfðingi sjá um, að fje það greiðist. Nú ber það að, að ástæða sje til að greiða aptur fje þetta úr landssjóði, og leggur þá konungur úrskurð á málið.

25. grein.

Nú finnur maður mannlaust skip á sjó eða skipsbrot, og skal hann flytja það til lands, og þegar í stað segja hreppstjóra til. Fer þá um björgun og sölu á skipi og gózi, sem fyr var sagt. Finnist skip á hafi út, ber finnendum fyrir flutning þess til lands

ned sætter Extraret i disse Sager eller adskiller de samme Strandingssanliggende vedkommende Nr. 2. Forretninger, naar disse lovmedholdelig kunne behandles i Forbindelse med hverandre. 14de Januar.

For Auktionen og Udfærdigelsen af de Affskrifter, som skulle indsendes til Amtet, nyder Retssbetjenten de i Regl. af 10de Septbr. 1830 fastsatte Gebyrer.

§ 22.

Naar Skib og Gods bjerger, uden at Skipperen eller nogen Anden, som træder i hans Sted, følger samme, og heller Ingen har meldt sig, der paa en utvivlsom Raade har legitimeret sig, har Amtmanden uopholdelig at kundgjøre Strandingstilfældet i de offentlige Tidender med en nøiagtig Angivelse saavel af Stedet og Tiden, hvor Bjergningen er foregaaet, som af de Egenskaber ved Skibet og Godsset, som kunne tjene til at kjendeliggjøre disse, samt af enhver anden Omstændighed, som dertil kan bidrage, hvorhos Eierne skulle opfordres til at melde sig hos ham inden Nar og Dag fra sidste Bekjendtgjørelse for at godtgjøre deres Afkomst til det Strandede og, mod Omkostningernes Afholdelse, efter hans Anvisning modtage dette eller det Pengebeløb, som ved Realisation er traadt i sammes Sted.

Kundgjørelsen sker 3 Gange efter hinanden i de for offentlige Bekjendtgjørelser i Island bestemte Tidender og, hvis den beholdne Værdi af det Bjergede udgjør 400 Kr. eller derover, tillige i den Berlingste Tidende, ligesom der ogsaa tilstilles de i Island ansatte Konsularagenter en Affskrift af Kundgjørelsen.

Nærværende Paragraf har alene Hensyn til det i Plakaten af 4de Mai 1778 § 1 ommeldte Brag, men derimod ikke til det Brag, som omhandles i samme Plakats §§ 2 og 3 (jfr. Plakat af 2den April 1853 og Kans-Skr. af 26de August 1809).

§ 23.

Naar Noget melder sig som Eier til det Bjergede, bør Amtmanden prøve de Beviser, hvormed han vil godtgjøre sin Eiendomsret. I tvivlsomme Tilfælde kan Amtmanden henstille Sagen til Landshövdingens Afgjørelse, og om der end maatte være en eller anden Mangel ved Beviset, kan Landshövdingen dog, efter Nar og Dags Forløb tilkjende Reklamanten Godsset, hvis der er en meget stor Sandsynlighed for, at det virkelig tilhører ham. Inden hin Tid maa Godsset ikke overdrages den Reklamant, der mangler Lovhjemmel for at han er Eier, medmindre han stiller fuldkommen Sikkerhed for eventuel Tilbagegivelse, hvis en lovlig Reklamation skulde finde Sted. Dersom den, der har meldt sig, skulde tro, at hans Ret er tilfidesat af Amtmanden, kan han andrage Sagen for Landshövdingen, der da har at afgjøre Spørgsmaalet herom. Ligeledes er Reklamanten berettiget til at faa sine Bevisers Tilstrækkelighed prøvet ved Domstolene.

§ 24.

Det Gods, hvortil Ingen melder sig inden den foreskrevne Frist, hjemfalder til Landskassen, og har Landshövdingen at sørge for Indbetalingen af den Landskassen i saa Henseende tilkommende Indtægt. Skulde der indtræffe saadanne særlige Omstændigheder, som kunde indeholde Grund til, efter at Beløbet var tilfaldet Landskassen, at tilbagebetale samme, kan saadant bevilges ved kongelig Resolution.

§ 25.

Naar Brag findes i aaben Sø, uden at Folk følge samme, skal det af Finderen bringes til Land og Underretning herom strax meddeles Repstyreren, hvorefter der med Bragets Bjerkning, Realisation o. s. v. forholdes som ovenfor foreskrevet med strandet Skib og

Nr. 2. Þriðjungur andvirðis að frádregnum öllum kostnaði við björgun og sölu; en finnist það á fjórðum, víkum eður skammt frá landi, einn fimmtungur. Nú þykir finnendum eigi laun þessi nægilegt endurgjald fyrir starf sitt, og eiga þeir kost á að gefa reikning fyrir það, sem lögreglustjóri úrskurðar. Ef andvirði vogreka hrökkur eigi fyrir kostnaði öllum, taka finnendur og bjargendur hlut í þeim halla að rjettri tiltölu.

26. grein.

Ályktanir lögreglustjóra liggja undir rannsókn og úrskurð amtmanns, og skal hann sjálfur, ef sjerleg þörf gjörist, koma á strandið.

Amtmaður skal, auk ferðakostnaðar, sem landshöfðingi akveður í hvert skipti eptir atvikum, fá að fæðispeningum 8 kr. hvern dag, sem hann dvelst við strand og fer heiman og heim. Þetta gjald greiðist á sama hátt sem annar kostnaður við strönd.

27. grein.

Rjett er að bera úrskurði amtmanna í strandmálum undir landshöfðingja, ef nokkur þeirra, er hlut eiga að máli, heimta það; en verði veruleg rjettarþræta af skipstrandi t. d. um það, hve mikil bjarglaun megi heimta samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 25. gr. eða um rjettargildi bjargsamninga, eða um þýðingu þeirra, mega slík mál ganga til dóms og laga.

28 grein.

Enginn embættismaður, sem gæta á hags skipbrotsmanna, má í sínu umdæmi eiga hlut í nokkrum bjargsamningi, eða þiggja gjafir eða þóknun af skipbrotsmönnum, bjargendum eða öðrum viðkomendum, að launum fyrir frammistöðu sína í strandmálum. Þessir embættismenn mega eigi heldur eiga þátt í öðrum fyrirtækjum einstakra manna, sem eru í sambandi við strandmál, að þeir verði grunaðir um hlutdrægni. Enginn nefndra embættismanna má kaupa á uppboðsþingum strandað góz. Embættismenn og þar á meðal hreppstjórar, sem hafa umboð lögreglustjóra, sæti hegningu samkvæmt hegningarlögum 25. júní 1869, 13. kap. fyrir afbrot gegn því, sem fyrir er mælt í grein þessari.

29. grein.

- a) Sá, sem vanrækir það, sem hoaum er gjört að skyldu í 1. og 2. grein laga þessara, skal sæta 10 til 100 króna sektum, eða fangelsishegningu eða meiri sektum eptir atvikum, ef hann hefir gjört sig valdan að óafsakanlegu hirðuleysi um líf og heilsu manna.
- b) Sama hegning liggur við, ef einhver gegn því, sem fyrir er mælt í 3. gr., beitir einræði við björgun og varnar þannig valdsmanni, að hafa nauðsynlegt eptirlit á því, sem bjargað er.
- c) Nú sýnir maður mótþróa, hirðuleysi eða óhlýðni við björgun, og skal hann eptir málavörxtum sæta sektum eða fangelsi, nema önnur lög leggi meiri hegningu við. Enda er rjett að færa niður eptir atvikum bjarglaun þau, sem hinum seka ella hefðu borið eða svipta hann þeim að öllu.

Gods. Finderne erholde for at bringe Braget til Land, hvis det er fundet i det aabne Hav, Nr. 2. $\frac{1}{3}$ af det Bjergedes Værdi efter Fradrag af alle andre i Anledning af dets Bjergning og Realisation paaløbne Omkostninger, men hvis det findes i Fjorde, Bige eller andre Steder tæt ved Forstranden, $\frac{1}{5}$. Anse Finderne den fornævnte Betaling for ringe som Bederlag for deres Arbejde, staar det dem frit for, at indgive Regning derfor, som decideres af Politimesteren. Overstige samtlige Omkostninger Bragets Provenu, lide Finderne og Bjergerne et forholdsmaessigt Afdrag i den dem tilkommende Betaling. 14de Januar.

§ 26.

De af Politimesteren tage Beslutninger ere stedse Amtmandens Prøvelse og nærmere Bestemmelse undergivne, og bør Amtmanden, naar nogen særlig Anledning dertil opfordrer, selv indfinde sig ved Strandingen.

Foruden Befordringsgodtgjorelse, hvis Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Landshøvdingen efter de tilstedeværende Omstændigheder, tilkommer der Amtmanden 8 Kroner i Dagpenge for Rejsen frem og tilbage, saavel som for hver Dag, han tilbringer paa Strandingstedet. Disse Udgifter udredes paa samme Maade som andre Strandingen vedkommende Omkostninger.

§ 27.

Amtmandens Resolutioner i Strandingssager ere underkastede Landshøvdingens nærmere Bedømmelse, dersom nogen af Parterne forlanger det. Men for saa vidt der under et Strandingstilfælde opstaar et egentlig Retspørgsmaal, f. Ex. om hvilken Bjergeløn der efter Reglerne i § 25 kan fordres, eller om en indgaaet Bjergningskontrakts Retsgyldighed eller dens Fortolkning, kan Sagen desangaaende afgjøres ved sædvanlig Rettergang.

§ 28.

Ingen Embedsmand, som har at sørge for Strandlidtes Liv, maa i sin Embedsreds have Del i nogen Bjergningskontrakt, ei heller af de Skibbrudne, Bjergerne eller andre modtage noget Slags Gave eller Erkjendtlighed, som kunde henføres til hans Embedsforretninger i Anledning af Strandingen. Ei heller maa disse Embedsmænd tage saadan Del i andre private Foretagender, som staa i Forbindelse med Strandingssanliggender, at de kunde mistænkes for Partifshed. Ved offentlig Auktion maa ikke nogen af de forommedte Embedsmænd tilforhandle sig noget af det strandede Gods. For Overtrædelsen af de i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser — der ogsaa angaa Repstyrerne, naar de møde ved Strandingen paa Politimesterens Begne — straffes den paagjældende Embedsmand efter Straffeloven af 25de Juni 1869, 13de Kapitel.

§ 29.

- a. Den som forsømmer de Pligter, som denne Lovs §§ 1 og 2 paalægge ham, straffes med Bøder fra 10—100 Kr. eller efter Omstændighederne, og for saa vidt uforfvarlig Eigeegyldighed for de Paagjældendes Liv og Sundhed er udvist, med Fængsel eller høiere Bøder.
- b. Med samme Straf anses den, der imod Bestemmelserne i § 3 egenmægtig bjerger og derved forhindrer Dvirigheden i at føre den fornødne Kontrol med det Bjergede.
- c. Viser Nogen under Bjergningen sig modvillig, forsømmelig eller opsættig, bliver han efter Sagens Omstændigheder at anse med Bøder eller Fængsel, forudsat at Forholdet ikke er af den Veffaffenhed, at det efter den øvrige Lovgivning egner sig til større Straf. Derhos kan den Andel, som ellers kunde tilkomme den Skyldige i Bjergeløn, efter Omstændighederne nedsættes eller endog aldeles betages ham.

Nr. 2, Hafi hreppstjóri eða annar, sem sjerstökum skyldum á að gegna við björgun,
 14. gjörzt sekur í afbrotum þeim, sem nefnd eru í a—c, skal hann þar að auki hafa fyrir
 jan. gjört sýslu sinni eptir málavöxtum.

Mál, sem rísa af afbrotum þeim, sem þessi grein ræðir um, eru lögreglumál, ef afbrot heyra ekki undir ákvarðanir hinna almennu hegningarlaga.

Sektir renna í landssjóð.

30. grein.

Lög þessi, er leggja skal út á enska og frakkneska tungu, skal hver lögreglustjóri og hreppstjóri í þeim hjerudum, þar sem skipströnd geta að borið, hafa í vörzlum sínum, bæði nokkur exemplör af lögunum sjálfum og þýðingum þeirra.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 14. dag janúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Er de under a—c omhandlede Dvertrædelse begaaede af en Repstyrer eller Anden, Nr. 2. hvem særlige Pligter i saa Henseende paaligge, bliver han efter Sagens Bestaaffenhed tillige 14de at anse med Bestillings Fortabelse. Januar.

Sager i Anledning af de i denne Paragraf omhandlede Dvertrædelse behandles politiretsvis, for saa vidt den begaaede Dvertrædelse ikke falder ind under den almindelige Straffelovs Bestemmelser.

Bøderne tilfalde Landskassen.

§ 30.

Denne Lov skal foranstaltes oversat i det engelske og franske Sprog, og saavel af selve Loven som af Oversættelserne bør nogle Exemplarer opbevares af enhver Politimester og enhver Repstyrer i de Distrikter, hvor Strandinger kunde forefalde.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Vort Slot Amalienborg, den 14de Januar 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.